

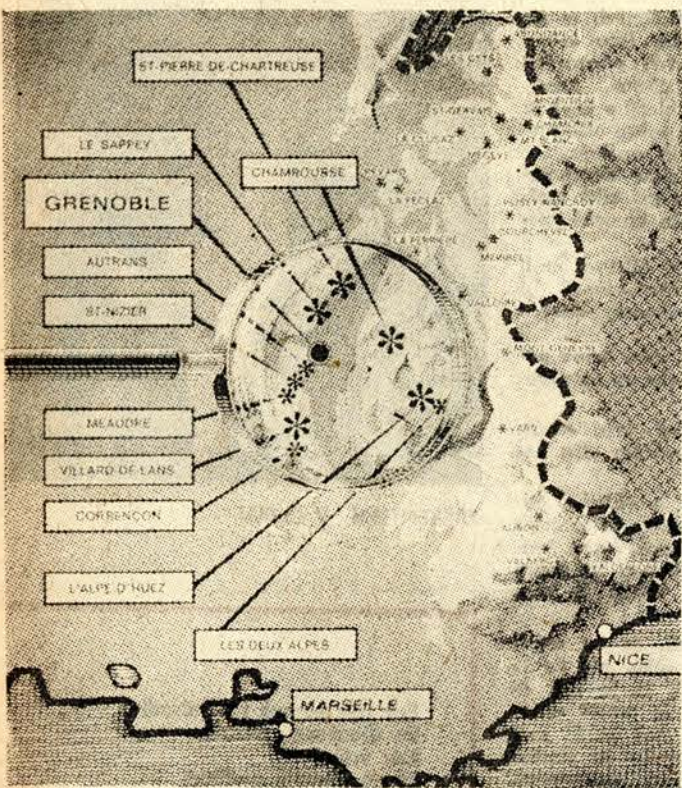

Grenoble

tentokrát nejen sportovní

Nebude to však poprvé v historii, kdy na půdě Grenoble budou kráčet nohy atletů a zdatných soupeřů. Už rok po smrti Gaia Julia Caesara začíná historie města. První písemnou zmínku o místě nazývaném

Od onoho okamžiku se stává Grenoble politickým účištěm budoucích francouzských králů, dostává čestné úřady a žije poklidným životem v podhůří majestátných Alp. Teprve po skončení Napoleonova císařství začíná vznikat v Grenoblu první průmysl.

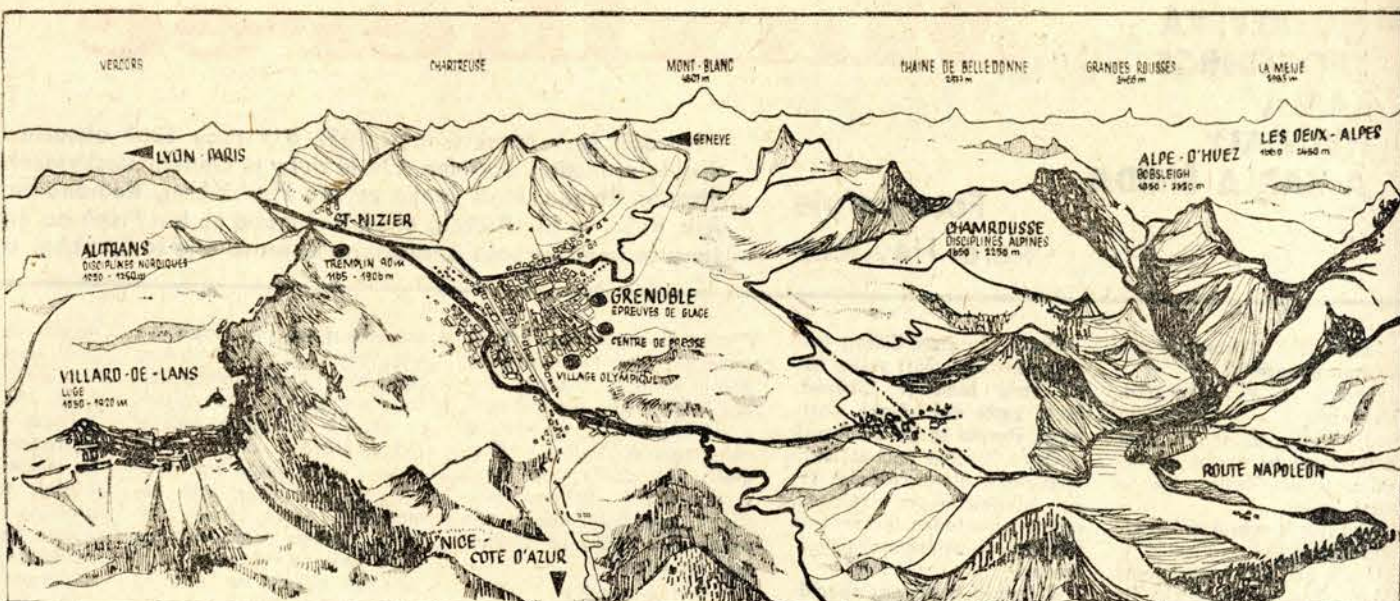

NEJVÝZNAMNĚJŠÍ ZIMNÍ STŘEDISKA V DÉPARTEMENTU DAUPHINÉ

Cularo, se dočteme v Cicero-
nově dopise Luciovi Munatio-
vi Plancovi. Za další čtyři sto-
letí se dostává toto místo pod
přímou ochranu římského císa-
ře Gratiana a nazývá se od té
doby Gratianopolis. Ze špinavé
vesnice vyrůstá významné
sídlu na křižovatce obchodních
cest do Itálie. Koncem XII. sto-
letí se stává město správním
střediskem a sídlem dauphina-
na, současně také hlavním
městem hrabství Albonského.
Třicet let po první zhoubné
zátopě, kdy přišly o život tisíce
občanů, prodává Humbert II.
poslední nezávislý dauphin
a lanckrabb, titul i hrabství
francouzskému královskému
rodu Valois.

Chioubou Grenoblu je jeho
universita, založená 12. května
1339 na základě buly avig-
nonského papeže Benedikta
XII. Šest set let po založení
universit se uskutečňuje vel-
kolepý program výstavby sate-
litního univerzitního města.
Těsně před branami města
vzniká studentské městečko s
nejmodernějším zařízením bu-
dov, s parky, alejemi, široký-
mi ulicemi, divadelními a kon-
certními sály, sportovní hřiš-
tě, restaurace a téměř luxusní
studentské koleje. Do roku
1970 se sem mají přestěhovat
fakulty právní, ekonomická, fi-
lologická, zoologická, botanic-
ká, elektrotechnická, elektro-
metalurgická a ještě další.

Grenoble je dnes skutečně prvořadým
francouzským vědeckotechnickým střé-
diskem, s nejrůznějšími vědeckými
i technickými laboratorii. Také počet
studentů ukazuje na význam zdejší un-
iversity a vysokých škol. Ve školním
roce 1966-67 zde studovalo 20 000 vy-

POHLED NA MASIV L'OISANS

sokoškoláků, z toho asi 2500 studentů
zahraničních.

Nejproslulejší fakultou je fakulta
přirodovědecká, ve které je dnes sou-
středěno dvanáct významných labora-
torií, z nichž nejproslulejší je Středisko
jaderného výzkumu (CENG), které úzce
spolupracuje jak s Marcoulovým atomov-
kým výzkumným ústavem, tak i s la-
boratorií jaderné fyziky v Lyonu. Stře-
disko jaderného výzkumu v Grenoblu
dnes pracuje s atomovými reaktory Mé-
lusine, Siloe a Siloette. Reaktor Siloe
dosáhl 30 MW dosud nejvyššího výko-
nu na světě.

- Město leží doslova na úpatí Alp,
v nadmořské výšce pouhých 214 metrů.
Pořadatelé X. zimních olympijských her
však nebudou mít určitě podobné sta-
rosti jako jejich kolegové v roce 1964
v Innsbrucku. Jednotlivé olympijské dis-
ciplíny se budou totiž konat o něco výš.
1. Sjezd a slalom budou v Chamrousse,
vzdáleném 30 kilometrů od Grenoblu,
ve výšce 1650 metrů.
  2. Severské disciplíny, biathlon, běhy na
lyžích, jakož i některé skoky, budou
v Autrans, 35 kilometrů od Grenoblu,
ve výšce 1050 metrů.
  3. Závodů bobů budou v Alpe d' Huez,
63 kilometrů od Grenoblu, ve výšce
1860 metrů.
  4. Sáňkařské závody budou ve Villard-
de-Lans, 32 kilometrů od města, ve
výšce 1165 metrů.
  5. Speciální skoky v Saint-Nizier-du-Mou-
cherotte, 17 kilometrů od města, ve
výšce 1165 metrů.
  6. V samotném Grenoblu pak budou ve
sportovní hale uspořádány soutěže
krasobruslařské, lední hokej a závody
rychloubrušlařské.

V olympijské vesnici bude kromě 2300
atletů bydlet i 10 400 funkcionářů a asi
2500 novinářů. Pro návštěvníky zůsta-
ne v Grenoblu pouhých 2200 volných
postelí. Nicméně okolní alpská středis-
ka komfortně ubytují 25 000 návštěvní-
ků. Pořadatelé počítají, že zimní olym-
pijské hry shledne asi 500 000 diváků.
Plynulé spojení do nejrůznějších alp-
ských středisek, kde budou uspořádány
jednotlivé soutěže, obstará 900 autobu-
sů kyvadlové přepravy, přičemž organi-
zátoři počítají asi s 15 000 soukromých
aut navíc.

Na kolik přijde příprava těchto her?
Pierre Bruneaux, generální sekretář re-

gionálního výboru pro turistiku, přizná-
vá částku 1,05 miliardy franků. Z této
částky se postavil nejen moderní kom-
unikační systém včetně úplně nových
dálnic horských silnic a speciální žele-
zniční trať na dočasně olympijské
nádraží, ale i olympijská vesnice, jež
bude později proměněna na 3160 bytů
a luxusních apartmá, nová dvacetipat-
rová radnice, nemocnice, policejní bu-
dova, futuristický „Dům kultury“ s di-
vadlem a hudebními sály, veletržní hala
o rozloze 20 000 čtverečních metrů,

Není jisté třeba se zmiňovat o moder-
nizaaci všech sportovních zařízení, kde
budou jednotlivé závody uspořádány.

V roce 43 př. n. l. tu poprvé zaplály
ostráží ohně atletických římských legio-
nárů. Dnes, téměř přesně po dvou tisí-
cích letech, snad planoucí olympijský
ohně vyburcuje svědomí lidí, že by mě-
li být přece jen ve svém vývoji dál
než starověcí římskí válečníci.

Miloš Beneš

NA TERASE STUDENTSKÉ KOLEJE RABOT VYSOKO NAD GRE-
NOBLEM ODPOČIVAJÍ STUDENTI NEKOLIK MINUT PRED DALŠÍ
PREDNÁŠKOU

SATELITNÍ STUDENTSKÉ MĚSTO SAINT-MARTIN-D'HERÉS

SNÍMEK DAGMARY HOCHOVÉ

VLCI & beránci

Vždycky, když jsem se setkal
s dalším mladým vlkem, zajímalo
mě, odkud se bere ta troufalost
být neodehnatelný. Neboť taková
je jejich základní vlastnost
nejsou vždy úspěšní, tím méně
neodolatelní; nejsou ani nejdra-
vější, tím méně krvelační. Impo-
nují spíš jízvami než kořistmi a
vlastně nic jim není dost — v
nějakém hlubším, zoufalejším
smyslu: ne že by chtěli víc, spíš
chtějí nejvíc, ne-li všechno. Na-
proti tomu mladí beránci nic ne-
chtějí: nic z toho, co by takřka
snadno mohli mít. Nechtějí
všechno, chtějí něco jiného. Jsou
jiní. Rozhořčují nás obyčejně tou
svou vyhravostí, jež odmítá ne-
jenom to, co se nám nelíbí, ale
i to, co se nám líbí. Jsou věrní
něčemu, co my jsme v sobě hrdi
potlačili. Nepřijímají naši hru a
my najednou vidíme, že nám ji
vlastně někdo vnutil. Jenomže vl-
ci jsme tak trochu všichni — a
dokonce jsme někdy beránci. A
proto je nebudu popisovat, nýbrž
jim budu klást otázky.

Karol Sidon se narodil 9. 8. 1942 v Praze.
Má maturitu, absolvoval FAMU, obor filmové
a televizní dramaturgie. Pak pracoval rok na
smlouvu pro rozhlas a televizi. Nyní je už
tři roky v Loutkovém filmu jako dramaturg.
Bydlí v Praze, v malém bytečku u rodičů své
ženy, na stěně mu visí obraz prvního tatín-
ka, který zahynul v Terezíně, a také jeho
vlastní obrazy a plastiky, které čas od času
dělá, protože původně chtěl být malířem. Má
pečlivě vybrané knihy a přibývají i gramofo-
nové desky, jak v poslední době překonává
svůj přesvědčení, že nerozumí hudbě. Jeho žena
rok po pedagogické fakultě učila, rok byla
doma s dítětem a nyní studuje v prvním ro-
čníku dramaturgie na FAMU.

Co všechno ti už vyšlo? Reportáže v Li-
terárkách, jedna reportáž v Tváři, hra Páté
příkazání v Sešitech, ta se i vysílala, a hra
Cyril v Rozhlase. Cyrila budou hrát v západ-
ním Německu. A teď si vzpomínám, že mi vyšli
Starci a klarinety, za které se strašně sty-
dím. To jsem dělal vysloveně pro peníze, ve-
lice rychle. Co mělo vyjít a nevyšlo? Toho je
neuvěřitelné množství, ale spíš uvěřitelné:
tehdy ve Spisovateli román Smích, opět ve
Spisovateli povídky, v Mladé frontě další po-
vídka, spíš novely, televizní hra Sny o velkém
pátku, scénář s Jurou Jakubíškem Já, kuře
Kolumbus.

Mělo to všechno nějaký společný důvod?
To ne. Pokud jde o povídky a román, to bylo
více méně nezralé. Televizní Sny o velkém
pátku, a filmový scénář, to i při všech chy-
bách pokládám za docela dobré a zašlo to
spíš než na své slabiny na vkus schvalová-
ní. Co má vyjít? Má vyjít Sen o mém otci
ve Spisovateli, další hra Samotka se má vysí-
lat v Rozhlase, ta ještě není nahraná. Kolik
už jsi toho asi vůbec napsal? To je asi deset
kilo papíru — a to nepočítám to, co jsem

vyhodil. Píšeš na stroji — kolik v průměru
stránek denně? Někteří období nepišu vůbec,
a když píšu, tak průměrně tři stránky denně,
teď už — dřív toho bylo víc.

Začal jsi básněmi... Začal jsem úplně
směšnými básničkami ve škole, které jsem si
ani neschovával, napsal jsem jich asi pět. Pak
mě to pustilo a až teprve když jsem koupal,
na jakou školu půjdu, a napadla mě FAMU,
tak jsem napsal jednu povídku. Ta povídka
kupodivu patřila k tomu lepšímu, co jsem
kdy napsal... A za tu tě přijali... Ano. Pak
jsem začal psát básničky, těch jsem napsal
šiléné kilogramy, — a ty mě nikdy nenapadlo
otisknout. Prošel jsem všemi směry, které
jsem vlastně jen tušil, protože jsem je neznal
— až se to básněmi proměňovalo v hru, která
mě přestala bavit. Od té doby píšu prózu.
A co divadelní meziphra? Kolik to bylo her?
Ne moc, asi tři. Rozhlasové hry jsi začal psát
už po škole. Ty jsem začal psát proto, poně-
vadž se mi tím otevřela možnost k obživě,
když mi sklápila nakladatelství a televize.

Jak velký měsíční příjem by ti dokonale
stačil? Mě samotnému, kdybych neměl rodi-
nu, by myslím takových pět stovek stačilo,
protože to stačí mnoha jiným lidem. Ale když
má člověk rodinu, tak mi v podstatě nic není
dost. Vyděláš si víc honoráři, nebo zaměstná-
ním? Mnohem víc v zaměstnání.

Co máš a co nemáš? Mám to, co jsem si
vlastně vždycky přál mít, svůj domov, svou
ženu a dítě. A nemám — a to cítím jako
nedostatek — to, co jsem měl dřív, nějakou
vykořeněnost do absolutní samoty. Žiju v pro-
blematickém míru a nemám jasno, co bych
byl, kdyby ten mír přestal. Čeho je víc, toho,
co máš, nebo toho, co nemáš? Situace, v jaké
jsem, do které jsem se vědomě dostal, mi
vnukává myšlenku, že tato situace je v pod-
statě dobrá. Že je dobré mít ženu a děti a že

student

